

လေယာဉ်မှူးအမှန်ဆုံး

တစ်နေ့မှာ စစ်တပ်လေယာဉ်ဖြင့် သမ္မတရယ်၊ ခုသမ္မတရယ်၊ အတွင်းရေးမူးရယ် ခရီးထွက်ခဲ့ကြ၏။ တစ်ချိန်မှာ ခုသမ္မတက သမ္မတကို ကြည့်လျက်-

“ဒီမှာ သမ္မတ၊ ကျွန်ုတော်က ဒေါ်လာ ၁၀၀ တန် တစ်ရွက်ကို ပြတင်းပေါက်ကင့် အောက်ကို ပစ်ချေပေးလိုက်ရင် လုတ်သမ္မတတော် ပျော်သွားမှာပဲ”ဟု ပြော ပြလိုက်လေရာ သမ္မတက ပစ္စားတွေ့နြှိုး။

“ကျော်ကလည်း ၁၀ ဒေါ်လာတန် ၁၀ ရွက်ကို ပစ်ချေပေးလိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုဆို လူ ၁၀ ယောက်တော့ ပျော်သွားပြီပေါ့”

သည်တော့ အတွင်းရေးမူးကလည်း အားကျေမား...

“ကျွန်ုတော်ကတော့ တစ်ဒေါ်လာတန် အရွက် ၁၀၀ ပစ်ချေပေးလို့၊ ကဲ...လူ ၁၀၀ ပျော်ရရော ပဟုတ်လား”

သူတို့သုံးယောက်ပြော၍အပြီးမှာ လေယာဉ်မူးက သူတို့သုံးဦးအား မြို့ကြည့်လိုက်ပြီး...

“အင်း...ကျွန်ုတော်ကတော့ ခင်ဗျားတို့သုံးယောက် စလုံးကို ပြတင်းပေါက်က ပစ်ချေချင်တယ်။ ဒါဆို တစ်တိုင်း ပြည်လုံးပျော်သွားမှာ သေချာပါတယ်”ဟု မရမယ်ပြီး တည် တည်ကြီး ပြောလိုက်၏။

ယုထားရင် ပေးရဓယ

တစ်ညွှန် ညျှော်က်လာရို့နှင့် မြို့တော်တစ်နေ့ရာမှ မျက်နှာပူးစွဲတော်ထားသော ငွေလှယ့်က ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်စားထားသည့် သူငွေး၏နှင့်ကြား သေနတ်ထောက်လျက် “ခင်ဗျား ငွေတွေ ကျော်ကို ပေးလိုက်ပါ” ဟု ပေါင်တင်းတင်း အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ဒေါသထွက်သွားသော သူငွေးက “ကျော်က အမောင်ကန်ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော် အမတ်ပါ”ဟု ဒေါသကို ထိန်းလျက် ခပ်အေးအေးပြာပြ လိုက်ရာ ငွေတောင်းသွားက “ဒီလိုဆိုရင် ကျွဲ့ ငွေတွေကို ပြန်ပေးပါ”ဟု ပြင်၍ တောင်းလိုက်၏။

